

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

23 פברואר 2017

ע"א 36021-10-16 אסולין ואח' נ' אלחדד

1

בפני כב' הנשיא ד"ר אברהם אברהם

מעוררים

1. אתי אסולין
2. עידו אסולין
3. אמיר אסולין
4. דינה שיטריט

נגד

ליאור אלחדד

משיב

2

3

4

5

בשם המערערים – עו"ד א' ג'ורנו וג' ג'ובראן

6

בשם המשיב – עו"ד א' ווגסטף גולן

7

8

ערעור על פסק דינו של בית משפט השלום בצפת (כב' השופטת ר' אייזנברג) בת.א. 41040-10-14

9

פסק דין

10

11 1. המשיב הינו שוטר במשטרת ישראל. בתביעה שהגיש נגד המערערים הוא תיאר, כי בעת
12 שהיה בסיוור שגרתי יחד עם שוטר נוסף (רועי שמו, ולהלן – **רועי**) במדרחוב בעיר צפת, הבחינו
13 השניים ברכב מסוג קלאב קאר בו נסעו המערערים 1-2 (להלן גם **המערערים**) בניגוד לכיוון התנועה.
14 המשיב ביקש מן המערערים להסתובב ולנסוע בכיוון הנכון, שאז התחצפה אליו המערערת 1 (להלן
15 גם **אתי**). אחר כך סירבו המערערים ליתן לשוטרים פרטים מזהים. השוטר רועי, שהיה מפקד
16 המשמרת, החליט לעכב את השניים לחקירה, ולכן להוליכם לתחנת המשטרה. המערערים החלו
17 מתפרעים ומכים את השוטרים, והמערער 2 (להלן גם **עידו**) אף כיוון את ידו לאקדחו של המשיב.
18 בשל התנהגות זו של המערערים נאלצו השוטרים להפעיל נגדם כוח סביר, כך המשיב בתביעתו.

19 2. בעקבות הדברים הללו החלה שרשרת של פרסומים ברשת החברתית פייסבוק, שלטענת
20 המשיב הכפישה אותו ופגעה בשמו הטוב. פרסום ראשון נעשה על ידי אתי באתר הפייסבוק של
21 משטרת ישראל, וכך נאמר בו (השגיאות ושיבושי הלשון בכל הפרסומים שאביא להלן, הינם
22 במקור):

23 "ברצוני לשתף את עם ישראל בחוויה שקרתה לי היום. בזמן שאנו שרויים במצב

24 בטחוני מול אויבנו תראו מה קורה במדינה שלנו במרכז העיר צפת. שוטרים

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

23 פברואר 2017

ע"א 36021-10-16 אסולין ואח' נ' אלחדד

מתחנת משטרת צפת מתנהגים בצורה ברוטאלית ולא הולמת את כבוד המקצוע
וכבוד האדם. השוטרים מכים אדם ללא כל סיבה וללא כל יסוד סביר לביצוע
עבירה, מול כל עיני הציבור של העיר צפת!!! כמו כן האדם הינו חיל שרק עתה
חזר מלחימה בעזה. אז אני שואלת לאן הגענו??? ובנוסף ששוטרים מרימים יד על
בחורה!!!! איך יהיה שלום בין עמינו כאשר אין שלום בינינו??? אני מתביישת
להיות אזרחית במדינה שבה אלו האנשים שאמורים להגן עלינו, אם אלו אנשי
החוק ואלו פניה של המדינה אני פשוט מתביישת. אך מאידך כל כולי מאמינה כי
הצדק יצא לאור והחוק שווה בפני כל אזרחי ישראל כולל שוטרים ואנשי חוק!!!
אנא מכן שתפו שכולם ידעו ויבינו מי הם באמת אותם ה"שוטרים" הנאלחים
הללו!!!!"

סמוך לאחר מכן פרסמה אתי את שמותיהם של שני השוטרים (המשיב ורועי) וציננה כי "יש
להם כבר כמה וכמה תלונות על תקיפה".

בעקבות הדברים הללו פרסם המערער 3 (אחיהם של המערערים 1-2) פרסומים אחדים
כלהלן:

"רועי כהן וזה שהיה איתו גברים חבל על הזמן מרביצים לבחורה ולחייל שלא
הגיב להם בכל אולי כנראה הרביצו להם שהיו קטנים או שאולי הם לא שווים כי
הם אפסיים או שאולי אין להם חברים אפסיים נמושותתתתת".

"זה לא תלונה ראשונה שמגישים על שתי השוטרים האלימים האלה בוושה בוושה
בושה... גם מבייש את המשטרה וגם את היהודים"

"...לשוטרים האיילה יש כבר כמה תלונות על תקיפות אזרחים"

"לא ראית כלום יש לך בעיר משטרה של זונות מניאק"

"חייב להעיף את השוטרים שמביישים את משטרת צפת ואז נראה אותם בלי
מדים כמה הם חזקים שמרביצים לבחורות"

"עבודת קודש ששששש חחחחח עבריינים על מדיום צא מהסרט גבר"

ועידו הוסיף:

"ככה מתנהגים משטרת צפת בהתנהגות אלימה ברברית ללא שום סיבה
מוצדקת... השוטרים התוקפים הם ליאור אלחדד, ורועי כהן מצפת..."

3. בעקבות הדברים הללו בא גל של תגובות נזעמות ומכפישות של הציבור (באותה רשת
חברתית). בתוך כך פרסמה המערערת 4 (אמם של שאר המערערים) את הפרסום הבא:

"אחרי יום קשה כזה... ברצוני לשתף אתכם בהחלטת השופט... כך אמר השופט
בפתיחת המשפט... בושה למשטרה ובושה ללובשי המדים רועי כהן וליאור

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

23 פברואר 2017

ע"א 36021-10-16 אסולין ואח' נ' אלחדד

אלחדד. עוד אמר השופט... גרמת לחייל חבלות קשות בראש. החייל נאלץ לעבור
סי.טי ראש... איך אתם בתור שוטרים מתנהגים בצורה שמביישת את המשטרה.
עוד אמר השופט... באמירת זלזול... השוטר רועי כהן התלונן כי יש לו שיריטה
ביד????????? בושה... אני השופט דורש לשחרר את החיל מיד לביתו. לומר לכם
חברים השוטרים הנל נדרשים להוריד את המדים מיידית... לא נשתוק עד
שהצדק יגיע לבית המשפט כמו שאמר השופט איך הגעתם למצב כזה בכלל...
קוראת לכם מכאן לשתף בכדי שלא יגיע בטעות למקרה הבא... ולטפל בעניין
במיידית... בושה למשטרת צפת".

"כל הכבוד לחוק המשפט!!! האמת יצאה לאור!!! משטרת צפת!! שני השוטרים
רועי כהן!! ואלחדד!! השתמשו בכוח ברברי נגד החייל!! ללא שום סיבה!! חברים
שתפו שכולם ידעו"

"אני אמא של הילדים, לראות איך הילדים שלי מתמודדים עם אלימות ברברית
מצד שני השוטרים רועי כהן!! וליאור אלחדד!! ללא שום סיבה!! להשתמש בגז
פלפל!! ללא צורך!! אני קוראת לכם מכאן שני השוטרים הנ"ל עברו את חוקי
המשטרה!!! כמו שאמר השופט "השוטרים הנ"ל השתמשו באלימות ברברית!!!
שמביישת את מדי משטרת ישראל"

4. בתביעתו טען המשיב, כי בפרסומים אלו ביקשו המערערים להכפישו ולהשפילו בעיני
הבריות, לבזותו ולעשותו מטרה ללעג, והם בבחינת לשון הרע. לכך הוא הוסיף טענה, לפיה
הפרסומים מבססים עוולות של שקר מפגיע ורשלנות. הוא תבע לחייב את המערערים לפצותו בסך
300,000 ₪.

5. בכתב ההגנה כפרו המערערים בכך שהפרסומים מהווים לשון הרע. נוסף לכך הם ביקשו
לחסות תחת הגנת האמת בפרסום, כשהם מתארים תיאור שונה בתכלית מזה שתיאר המשיב
בתביעתו. הם טענו, כי המשיב הפתיע אותם, החזיק את עידו מאחור, משך אותו בתוקפנות בידיו אל
הניידת, והכה אותו באגרופים בפניו, חנק ומשך אותו, ונוסף לכל אלה עשה שימוש בגז פלפל, חרף
צעקותיה של אתי, לפיהן אחיה (עידו) חולה אסטמה. נוכח הדברים הללו, כך המערערים בכתב
הגנתם, דבריהם הם דברי אמת, שיש בהם עניין לציבור, ומכאן זכותם לחסות תחת הגנת האמת
בפרסום. לכך הם הוסיפו טענה לקיומה של הגנת תום הלב, על פי סעיף 15(4) לחוק איסור לשון הרע,
התשכ"ה-1965 (להלן **החוק**). המערערת 4 ביקשה לחסות תחת ההגנה הנתונה בסעיף 13(7) לחוק,
כיוון שדבריה שיקפו, לטענתה, את דבריו של השופט המחוזי בערר על מעצרו של עידו.

פסק הדין של בית משפט השלום

6. כב' השופטת קמא קבעה בפסק דינה, כי הפרסומים שפרסמו המערערים מהווים לשון הרע,
כיוון שיש בהם כדי להשפיל את המשיב ולעשותו מטרה ללעג ולבזו. דברים אלו עולים מתוך אמירות
אודות בריונותו של המשיב, היותו נאלח ועוד כיוצא באלו ביטויים מעליבים ומכפישים. אגב כך

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

23 פברואר 2017

ע"א 36021-10-16 אסולין ואח' נ' אלחדד

- 1 דחתה כב' השופטת קמא את טענת המערערים כאילו עניין לנו ב"זוטי דברים", שכן שדברי הפרסום
2 הינם "חמורים ביותר", היוצרים רושם של שוטר אלים במיוחד, עברין על מדים.
- 3 7. לאחר שקבעה כי דברי הפרסום מהווים לשון הרע, פנתה השופטת הנכבדה לבחון את
4 השאלה האם חוסים דברי הפרסום תחת איזו מבין ההגנות שנטען כי הן חלות במקרה שלפנינו :-
- 5 8. את הטענה בדבר אמת בפרסום דחתה כב' השופטת קמא :-
- 6 על אודות ההתרחשות באירוע מושא התובענה העידו שני השוטרים, מחד, והמערערים עידו
7 ואתי, מאידך. כב' השופטת קמא מצאה, כי אין היא יכולה להעדיף את גרסתם של עידו ואתי על פני
8 זו של המשיב ורועי, והואיל והנטל להוכחת העובדות הללו רובץ על כתפי המערערים (כמי שטוענים
9 להגנה מפני פרסום לשון הרע), יש לומר עליהם כי לא הרימו את הנטל. לכך הוסיפה כב' השופטת
10 קמא, כי מצאה סתירות בין עדויותיהם של אתי ורועי אודות האירוע, ולכך נוסף חסרונם של עדים
11 שיכולים היו המערערים להביא לעדות ולא הביאו, וכל אלה מוליכים לכך, שכפות המאזניים נוטות
12 לטובת המשיב, והגירסה שהשמיעו הוא והשוטר רועי.
- 13 אגב כך הוסיפה השופטת קמא, כי המערערים לא הוכיחו כי הוגשו נגד המשיב תלונות
14 אחרות על מעשי אלימות (כפי שהאשימוהו המערערים בפרסומיהם), ולא הוכיחו כי השופט המחוזי
15 אמר את שהמערערים פרסמו כי אמר.
- 16 השופטת הנכבדה קמא דחתה גם את טענת המערערים, לפיה עומדת להם הגנת תום הלב
17 בפרסום (ס' 15(4) לחוק), כיוון שדברי הפרסום לא היו דברי ביקורת או הבעת דיעה, כי אם קביעת
18 עובדות (שלא הוכחו, כאמור), כאילו השוטרים נהגו בברוטליות ובלא סיבה כלפי המערערים. הצגת
19 השוטרים כעבריינים על מדים, ועוד כיוצא באלו ביטויים שנכתבו באותם פרסומים, אינם בבחינת
20 הבעת דיעה כי אם קביעת עובדה, שכאמור לא הוכחה. יתרה מכך, אף אם היו דברי הפרסום משום
21 הבעת דיעה, פרסומם לא נעשה בתום לב, כיוון שהוא חרג מתחום הסביר, תוך ציון שמותיהם של
22 השוטרים, על מנת לפגוע בהם. אילו רצונם של המערערים היה במיצוי הדין עם השוטרים, כל שהיה
23 עליהם לעשות הוא להתלונן נגדם, ולא לצאת בפרסומים שיבאישו את שמם.
- 24 9. בבואה לפסוק את הפיצויים המגיעים למשיב ציינה השופטת קמא הנכבדה את חומרתם של
25 הפרסומים, לפיהם מדובר בשוטר אלים המתנהג בברוטליות וברבריות, עברין על מדים ועוד. היא
26 נתנה אמון בעדותו של המשיב אודות עגמת הנפש שחוה בעקבות הפרסומים, שפגעו בשמו, ביושרתו
27 ובמקצועיותו כשוטר. היא גם קיבלה את עדותו אודות התייחסותה של סביבתו לפרסומים. כב'
28 השופטת קמא הביאה עוד בחשבון שיקוליה את העובדה, כי המערערים לא הביעו כל התנצלות, ולו
29 חלקית, על הפרסומים שפרסמו נגד המשיב, אף שלכל הפחות ביחס לחלקם נהיר היה, במהלך ניהולו
30 של המשפט, כי אין בהם שמץ של אמת (כגון הטענה כי הוגשו נגד המשיב תלונות אחרות על
31 אלימות).
- 32 לאחר ששקלה את מכלול השיקולים הללו חייבה השופטת הנכבדה קמא את המערער 1
33 (עידו) בפיצויים בסך של 14,000 ₪, ואת כל אחד מן המערערים 1, 3 ו-4 בפיצויים בסך של 24,000 ₪

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

23 פברואר 2017

ע"א 36021-10-16 אסולין ואח' נ' אלחדד

1 ש. השונות בפסיקת הפיצויים מקורה בכך שעידו פירסם פרסום יחיד, בעוד שהאחרים פרסמו
2 פרסומים אחדים, וביקשו בדבריהם את הקוראים לשתף את חבריהם בהודעותיהם (לשם הפצת
3 דברי הבלע).

4 נוסף על כך חויבו המערערים, יחד ולחוד, לשלם למשיב הוצאות משפט ושכר טרחת עורכי
5 דין בסך של 12,000 ₪.

הערעור והתשובה לערעור

6
7 10. על פסק דין זה קובלים המערערים, בהודעת ערעור שהניחו לפניי, ובה הם שבים ומבקשים
8 לשכנע, כי בפרסומים לא היה משום לשון הרע. הם מבקשים לשכנע, כי הכוח שהופעל נגד עידו לא
9 היה סביר. הם קובלים על הממצאים העובדתיים אותם קבע בית המשפט קמא, ומבקשים את
10 ערכאת הערעור לאמץ את תמונת המצב העובדתית שבאה מפייה שלהם. הם משתלחים בבית
11 המשפט קמא וטוענים, כי פסק דינו הוא בבחינת "סתירת פיות", כמי שמבקשים לומר כי חופש
12 הביטוי נותן בידיהם לפרסם את הדברים שפרסמו בעקבות האירוע. הם שבים על הטענה, כי דברי
13 הפרסום אינם יותר מזוטי דברים, כיוון שהפרסום בפייסבוק הוא פרסום חולף, בשונה מפרסום
14 בעיתון.

15 ועוד טוענים המערערים, כי הוכיחו שהוגשה תלונה נגד המשיב למח"ש, בניגוד לקביעתו של
16 בית המשפט קמא. הם קובלים על כך שבית המשפט קמא זקף לחובתם את העובדה שלא הביאו
17 עדים נוספים, אובייקטיביים, לאירוע האלים, שכן אין להם כל היכרות עם עובדי האורח שצפו
18 באירוע. בכלל זה הם קובלים על כך שהשופטת קמא זקפה לחובתם את העובדה שלא הביאו לעדות
19 את השופט המחוזי, שלטענתם הביע דיעה לפיה השוטרים נהגו בברוטליות (כפי שקבעה המערערת 4
20 בפרסום שצוטט מעלה). הם קובלים עוד על כי הובאה בחשבון, לחובתם, העובדה כי לא הציגו לפני
21 בית המשפט את הדיסק שתיעד את האירוע, כשהם טוענים כי הדיסק לא היה ברשותם בעת ההיא.

22 נוסף על הדברים הללו מטיחים המערערים במשיב, כי שיבש מהלכי משפט על ידי כך
23 שהסתיר מפניהם דיסק ובו תיעוד של האירוע על ידי מצלמת האבטחה, וכי עשה שימוש בחומר
24 שבתיק החקירה שנפתח נגד עידו, לשימושו האישי (קרי במשפט הנוכחי). הם מוסיפים ומטיחים בו,
25 כי הוא עצמו שיקר, וממילא הוציא את דיבתם רעה, כשטען – למשל – כי המערערים ניסו לדרוס
26 אותו.

27 אגב כך טוענים המערערים בהודעת הערעור, כי הדיסק הנ"ל לא היה בידיהם בעת ניהול
28 המשפט, וכיוון שיש בו כדי להכריע בקביעת העובדות באופן חד וברור לטובת גירסתם, הם מבקשים
29 כי בית המשפט שלערעור יורה על השבת העניין לפתחו של בית משפט השלום, על מנת שיצפה
30 בקלטת ויטלים את מלאכתו על יסוד הצפיה בה.

31 11. המשיב ביקש, בתורו, להותיר את פסק הדין של בית המשפט על כנו.

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

23 פברואר 2017

ע"א 36021-10-16 אסולין ואח' נ' אלחדד

על הטענות שהושמעו ביחס לדיסק שתיעד את האירוע טען המשיב, כי על המערערים היה להגיש בקשה להגשת ראייה חדשה בערעור, להסביר מדוע לא היה בידיהם להגיש בעת שהתנהלה ההתדיינות בבית משפט השלום, ואת כל אלה לתמוך בתצהיר. לא כך נהגו המערערים. למעלה מכך טוען המשיב, כי הדיסק היה בידיהם בעת שהתנהל המשפט, שכן הוא נכלל בחומר החקירה של המשטרה, והרי חומר זה נמסר למערערים 1-2 לאחר שהוגש נגדם כתב אישום (בגין האירוע המדובר), והכל – לפני שנשמעו ראיות בפני בית משפט השלום במשפט הדיבה. לכך מוסיף המשיב, כי מחקירתו של עידו במשטרה עולה, כי הוא עומת עם הדברים העולים מן הסרטון, משמע הוא ידע על קיומו של הסרטון (כלומר אף אם לא היה הסרטון בחומר החקירה שנמסר למערערים, היה בידיהם לבקשו מן הפרקליטות, שהרי הם ידעו על קיומו).

במהלך הדיון בערעור ביקשו המערערים להציג את הדיסק כראיה חדשה בערעור. באת כוח המשיב קיבלה את עצתי, לפיה הדיסק יוגש כראיה חדשה בערעור, בלא שהדבר יהווה בבחינת הבעת דיעה שלי על חשיבותו והשלכתו על הערעור.

את הטענות בדבר שיבוש מהלכי משפט ביקש המשיב לדחות כשהוא מבהיר, כי לא זו בלבד שלא היתה לו כל גישה לחומר החקירה, אלא שהוא ביקש, במהלכה של ההתדיינות, לקבל את החומר על מנת להציגו במשפט, אך נדחה.

דיון

12. טענתם המרכזית של המערערים מכוונת לקביעת הממצאים שבעובדה שיצאו מלפני בית המשפט קמא. בתוך כך הם מלינים על כי בית המשפט קמא קיבל את גירסתם של השוטרים ודחה את גירסתם שלהם.

הלכה משכבר היא, כי אין דרכה של ערכאת הערעור להתערב בקביעת ממצאים שבעובדה שיצאו מלפני הערכאה המבררת, למעט מקרים היוצאים מגדר הרגיל. המקרה שלפנינו איננו נמנה על מקרים נדירים אלו. השופטת קמא התרשמה התרשמות בלתי אמצעית מן העדים, והעדיפה את התיאור שבא מפיהם של שני השוטרים על פני עדויותיהם של המערערים 1-2, בהן היא מצאה אי התאמה בנקודות אחדות, וחוסר היגיון בנקודות אחרות. בהתרשמותה אין כל מקום להתערבותי, ובהנמקתה את קביעת העובדות לא יכולתי לראות כל שגגה.

13. את כל ייחוסם מבקשים המערערים להטיל על אותו דיסק של מצלמת האבטחה, המתעד את האירוע מתחילתו ועד סופו (כמעט, באשר סופו ממש של האירוע התרחש מחוץ לטווח הקליטה של המצלמה). על דיסק זה אומר, ראשית, כי אף שקיבלתי – בהסכמת ב"כ המשיב שקיבלה בהגינותה את עצתי – את הדיסק כראיה חדשה בערעור, ההגשה החריגה איננה מקיימת אחר התנאים הקבועים להגשתה של ראייה חדשה בערעור. כפי שציין המשיב בסיכום טענותיו בערעור, על המערערים היה להגיש בקשה מפורשת להגשת הראיה החדשה, להסביר מדוע לא הוגשה בבית משפט השלום, ואת כל אלה לתמוך בתצהיר. הם לא עשו כן, כי אם טענו במסגרת הודעת הערעור, כי הדיסק לא היה בידיהם, ואת הסברם זה הם לא תמכו בתצהיר. כיוון שכך, דין בקשתם היה

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

23 פברואר 2017

ע"א 36021-10-16 אסולין ואח' נ' אלחדד

- להידחות. לכך נוספת התהייה מדוע לא היה הדיסק בידי המערערים, שהרי אם היה חלק מחומר החקירה, הוא נמסר לידיהם בעת הגשת כתב האישום נגד המערערים 1-2. וחשוב לא פחות, מתוך התשובה לערעור למדתי, כי המערער עידו נחקר ארוכות במשטרה אודות הסרטון שבדיסק, משמע קיומו של זה היה בידיעתו, ולכן גם אם הדיסק לא נכלל, מטעם כלשהו, בחומר החקירה, ולכן לא הגיע לידי המערערים, היה בידי המערערים לדרוש את המצאתו לידיהם. ולבסוף, המערערים אינם מסבירים כיצד אירע שדווקא עכשיו עלה בידיהם לשים את ידם על הדיסק.
14. מכל מקום, כאמור, במהלך הדיון ביקשתי את הסכמתה של ב"כ המשיב לקבלת הדיסק כראיה חדשה, על מנת שהמחלוקת לא תוכרע בשל מגבלה דיונית. הסכמת המשיב, באמצעות באת כוחו, באה בליווי אמירה, כי אין למשיב מה להסתיר, ואמנם – צפיה בסרטונים שבדיסק (סרטים אילמים, יש לומר) אינה עשויה להכריע במחלוקת העובדתית לטובת גירסת המערערים. אדרבא, מן הסרט ניתן דווקא להתחזק במסקנתה של כב' השופטת קמא, שקיבלה את גירסת המשיב וחברו רועי. בטרם אמשיך ואומר את דעתי שלי בעקבות הצפיה בסרטונים אציין את שציננה כב' השופטת קמא, כי קביעת הממצאים שבעובדה נעשית כאן בגדרו של ההליך בו עסקינן, קרי תביעת הדיבה של המשיב נגד המערערים, ואין היא מתיימרת להחליף את חקירתו של המשיב במח"ש, כמו גם את המשפט הפלילי המתנהל נגד המערערים 1-2 בעקבות האירוע.
- ומכאן לסרטונים, ובהם ניתן לראות, כי המערערים נסעו בקלנועית בניגוד לכיוון התנועה, ובשלב כלשהו הגיעה למקום ניידת משטרה (בה היו, על כך אין חולק, המשיב וחברו השוטר, רועי). אין כל אפשרות לדעת, מתוך צפיה בסרט, מה היו חילופי הדברים בין השוטרים למערערים 1-2, כיוון שהסרט אילם כאמור. עם זאת ניתן להיווכח, כי השוטרים נהגו אורך רוח לכל אורך האירוע המתועד. את זאת ניתן ללמוד מתוך כך שהאירוע נפרש על פני זמן רב, כאשר לכל אורכו לא ניתן לראות ולו התנהגות קלוקלת אחת מצד השוטרים כלפי המערערים. בשלב מתקדם של האירוע ניתן לראות כי עידו נלקח (כמעוכב) על ידי אחד השוטרים (ניתן להבין כי זה הוא המשיב, מתוך העדויות במשפט), השניים צועדים לאורך הרחוב, ואחריהם צועד השוטר השני (רועי), כאשר לפתח מתחיל המערער להתנגד למעצר, שאז מתפתח מאבק בינו לבין המשיב, ועל מנת להשתלט עליו חונק המשיב את המערער ואף מכה בראשו (ולא בפניו) מכת אגרוף, כאשר המערער 2, אתי, מתנפלת על השוטרים ומפליאה בהם מכות (הם עצמם אינם מכים בה). כאן מסתיים התיעוד המוסרט. האירוע נמשך – לפי שניתן להיווכח מעוברי האורח המתועדים בסרט כשהם מתבוננים כלפי המקום אליו התקדמו השוטרים והמערערים (כאמור מחוץ לטווח הצילום של מצלמת האבטחה).
15. זהו הסרט עליו מבקשים המערערים להסתמך, כאמור, ובו אין דבר העשוי לסייע בידיהם, כי אם לתמוך, כאמור, בגירסת שני השוטרים. מתוך הסרט אין אתה יכול ללמוד את שמבקשים המערערים ללמוד, קרי פעילות אלימה ובלתי מוצדקת של השוטרים כלפי עידו. אדרבא, ניתן לראות, כאמור, כי האלימות שהופעלה על ידי השוטרים (בחלק שתועד בסרט) הינה מדודה, כזו הצריכה לשם עיכובו של עידו, שניסה להתנגד לעיכוב/מעצר, וכאשר אחותו, אתי, תוקפת את השוטרים. מכל מקום, בשום אופן אינני יכול לומר, מתוך צפייה בסרט, כי השוטרים הפעילו כוח

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

23 פברואר 2017

ע"א 36021-10-16 אסולין ואח' נ' אלחדד

בלתי סביר, לא כל שכן אין לומר על התנהגותם כי היא בריונית, ברוטלית ועוד כיו"ב ביטויים בהם השתמשו המערערים בפרסומיהם.

16. פתחתי את הדיון בערעור בדיסק המדובר, ומכאן גלשו הדברים לטענת ההגנה בדבר אמת בפרסום. בכך הפכתי את היוצרות שבניתוח האנליטי, ועתה אשוב למסלולו התקין של הניתוח.

17. ראשית דבר תמהתי על טענתם של המערערים, לפיה דברי הפרסום אינם מהווים לשון הרע. לא בכדי הבאתי במלואם וכלשונם את כלל הפרסומים שנזכרו בכתב התביעה, ואחרים שהובאו במשפט, שהרי די בעיון קל בהם על מנת לומר, כי הם דברי בלע מכפישים, מעליבים, מבזים, כאלה שכל ייעודם להשפיל את מושא הפרסום ולגרור לו נזק, כשהמפרסמים מציינים במפורש כי כוונתם היא להביא לפגיעה במשרתו של מושא הפרסום, קרי המשיב. אגב כך אומר, כי דעתי כדעת השופטת הנכבדה קמא, שדחתה מיניה וביה את הטענה כי עניין לנו בזוטי דברים. לא זוטי דברים היוו דברי הפרסום, כי אם דברי בלע חמורים, שהופנו כלפי איש חוק שעשה את עבודתו.

18. משנמצא כי עניין לנו בפרסום לשון הרע, אנו באים להגנות שטענו להן המערערים.

את טענתם לאמת בפרסום ביקשו המערערים לתמוך בגירסה העובדתית ששטחו לפני בית המשפט, לפיה התנהגותם של המשיב ושל חברו היתה ברוטלית וגו', אלא שטענה זו לא נתקבלה על דעת בית המשפט קמא, והתמונה העובדתית שהצטיירה בפניו היתה אחרת, כאמור מעלה. בכך נשמט הבסיס לטענת ההגנה, גם אם נאמר, כי בפרסום היה עניין ציבורי.

19. טענת אמת דיברתי היתה גם בפיה של המערערת 4, לפיה את דברי הבלע על המשיב עשתה על יסוד דבריו של השופט המחוזי שישב בערר על מעצרו של עידו. טענה זו נדחתה ככזו שלא הוכחה, וגם בקביעה זו של בית המשפט קמא לא יכולתי לראות שגגה. דברי השופט המחוזי, כפי שציטטה אותם, כביכול, המערערת 4 בפרסומיה, לא תועדו בפרוטוקול הדיון בערר, ואם טוענים המערערים כי הדברים נאמרו מפיו אך לא תועדו, היה בידיהם להביאו לעדות במשפט. אגב כך אציין, כי טרונייתם של המערערים בערעור, התמהים כיצד זקף בית המשפט קמא לחובתם את אי העדתו של השופט מטעמם, אינה במקומה, שכן גם שופט כשיר לעדות, וניתן להביאו לעדות (לפי סדרי דין מקובלים, עדות בכתב וכד'). טענת אמת דיברתי לא יכולה לעמוד, אפוא, למערערת 4 על הפרסום שפרסמה.

20. מכאן אנו באים לטענה בדבר הגנת תום הלב שטענו לה המערערים, טענה הנסמכת על סעיף 15(4) לחוק, ולפיה הפרסום מותר אם:

..."היה הבעת דעה על התנהגות הנפגע בתפקיד שיפוטי, רשמי או ציבורי, בשירות ציבורי או בקשר לעניין ציבורי, או על אפיו, עברו, מעשיו או דעותיו של הנפגע במידה שהם נתגלו באותה התנהגות".

השופטת קמא הנכבדה נדרשה לטענה זו, ומסקנתה וטעמיה מקובלים עליי כולם. בקליפת אגוז אומר, כי לא הבעת דיעה היתה כאן, כי אם השתלחות במשיב, תוך הטחת עלבונות המלווים בקביעתן של עובדות שלא הוכחו. בתוכן מצינו את הטענות כאילו המשיב נוהג בברוטליות, הוגשו

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

23 פברואר 2017

ע"א 36021-10-16 אסולין ואח' נ' אלחדד

נגדו תלונות לרוב בעבר (דבר שלא הוכח במשפט, חרף טענתם של המערערים בערעורם), היותו אדם נאלח ועוד כיוצא באלה עלבונות וקביעת עובדות, שבינן לבין הבעת דיעה אין ולא כלום. יתרה מכך, מתוך ציון שמם של השוטרים בפרסומים הללו, בהתרסה ובמפגיע, עולה בבירור רצונם של המערערים לבייש את השוטרים (Shaming), על מנת לפגוע בהם ובעבודתם כשוטרים, תוך קריאה של המערערים "לשתף", על מנת שימשיכו קוראי דברי השטנה ימשיכו לפרסם את הדברים, וההזמנה גם נענתה על ידי הקוראים. פסק הדין של בית משפט השלום איננו מהווה "סתירת פיו" של מי שמבקש להביע דיעה לגיטימית, כפי שטוענים המערערים, כי אם סתירת פיו של מי שבדבריו מבקש להכפיש, לבזות ולהשפיל את זולתו, על מנת לפגוע בו.

21. מן המקובץ עולה, כי בפרסומיהם הוציאו המערערים את דיבתו של המשיב רעה, ולא עומדת להם איזו מבין ההגנות שבחוק.

מתוך הודעת הערעור וסיכום טענותיהם של המערערים בכתב לא יכולתי לראות כי הם טוענים כנגד שיעור הפיצויים שנפסקו. מכל מקום, אם טענו המערערים אודות שיעור הנזק והדבר חמק מעיניי, אומר כי לא יכולתי לראות הצדקה להתערבות בשיעור הפיצויים. השופטת קמא פרשה היטב את השיקולים השונים הצריכים לשם קביעת גובה הפיצויים, ובתוכם חומרת דברי הפרסום ומספרם, ועוד כיו"ב, הבחינה היטב בין המערערים השונים, ובפסיקתה זו לא יכולתי לראות שגגה המצדיקה את התערבותי.

22. מכל הטעמים הללו הנני דוחה את הערעור.

המערערים ישלמו למשיב, יחד ולחוד, שכר טרחת עורכי דין בערעור בסך של 15,000 ₪. על המזכירות להעביר למשיב את מלוא סכום הערבון שהפקידו המערערים בבית משפט זה (בשיעור של 15,000 ₪).

ניתן היום, כ"ז שבט תשע"ז, 23 פברואר 2017, בהעדר הצדדים.

ד"ר אברהם אברהם, נשיא

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

23 פברואר 2017

ע"א 36021-10-16 אסולין ואח' נ' אלחדיד